

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31C/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620201724
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620201724.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

T. súd Malacky, sudcom JUDr. Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, sídlom ul. 29. Augusta 8-10, Bratislava, IČO: 30 807 484, v mene ktorej koná organizačná zložka Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava, Záhradnícka 31, 829 02 Bratislava, proti žalovanému: Plastic Omnium Auto Exteriors, s.r.o., IČO: 35792108, sídlom 900 55 Lozorno 995, zastúpený: Stentors advokátska kancelária s.r.o., IČO: 51 757 184, sídlom Hodžovo námestie 2A, 811 06 Bratislava, o zaplatenie: 8498 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8498 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil dňa 10.07.2020 súdu žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia 8498 Eur. Predmet sporu vymedzil ako nárok podľa ustanovenia § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení na náhradu škody vzniknutej výplatom dávok protiprávnym konaním tretej osoby. Uviedol, že jeho poistenec Y. X. utrpel v práci ublíženie na zdraví, ktoré mu spôsobil iný zamestnanec žalovaného W. W. pri výkone pracovnej činnosti. Nakoľko škodca v čase spáchania skutku vykonával činnosť pre žalovaného, náhradu škody si podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil od jeho zamestnávateľa. Žalobca vyplatil svojmu poistencovi Y. X. (ďalej len poškodený) dávky nemocenského poistenia vo výške 8498 Eur počas jeho práceneschopnosti trvajúcej od 25.01.2019 do 22.01.2020 v priamej súvislosti s ublížením na zdraví. K poškodeniu jeho zdravia malo dôjsť tak, že poškodený dňa 25.01.2019 na pracovisku Logistickej plochy vychádzal z regálovej uličky a v tom čase tam prichádzal iný vodič, ktorý vykladal materiál z kamiónu a to zamestnanec žalovaného W. W., ktorý si poškodeného nevšimol a došlo k nárazu, pri ktorom poškodený utrpel zlomeninu stehennej kosti a ďalšie poranenia. Žalobca tvrdil, že W. W. ako zamestnanec žalovaného porušil právne predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a to jazdou s bremenom v rozpore s M. tak ako to žalovaný uviedol v oznámení poistnej udalosti pre žalobcu zo dňa 30.01.2019 v bode 15 tlačíva. Príčina vzniku pracovného úrazu je uvedená aj v zázname o pracovnom úraze zo dňa 03.03.2020. Miera zavinenia zo strany poškodeného nebola zistená, pričom porušenie bezpečnosti pri práci zo strany zamestnanca W. viedli k vzniku pracovného úrazu.

2. Žalovaný sa dňa 15.12.2020 písomne k podanej žalobe vyjadril (na č.l. XX spisu), pričom žalobou uplatnený nárok poprel a žiadal žalobu zamietnuť. Podľa žalovaného žalobca vec nesprávne právne posúdil bez predloženia relevantných dôkazov, ktoré by jeho tvrdenia preukazovali. Poukázal na to, že žalobca má nárok na náhradu škody voči tretím osobám iba za predpokladu, že škoda vznikla v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania. Tvrdil, že zo žalobcom predložených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že žalovaný neporušil žiadne platné právne predpisy ani interné predpisy na zaistenie BOZP, pracovisko žalovaného nebolo v nebezpečnom alebo nesprávnom stave,

z čoho vyplýva, že k pracovnému úrazu pána X. nedošlo v dôsledku protiprávneho konania alebo stavu na strane zamestnávateľa a už vôbec nebola naplnená podmienka zavinenia. Zodpovednosť zamestnávateľa je upravená v § 195 a nasl. Zákonníka práce, pričom zamestnávateľ je povinne poistenou osobou zo zákona s ohľadom na uvedenú zodpovednosť. Na základe tohto poistného vzťahu si peňažné nároky z titulu poistenia zodpovednosti zamestnávateľa za pracovné úrazy uplatňuje voči Sociálnej poisťovni. Zamestnávateľovi je tak poskytnutá ochrana pred rizikom znášania ekonomickej záťaže pre prípad zodpovednosti za poškodenie zdravia zamestnanca. Nestotožnil sa s právnym posúdením podľa § 420 OZ, keďže ide o uplatnenie verejnoprávneho nároku zo strany verejnoprávnej inštitúcie poverenej výkonom nemocenského poistenia.

3. Žalobca využil právo písomnej repliky (na č.l. XX spisu), pričom zotrval na podanej žalobe. Uviedol, že žalovaný sa mylne domnieva, že sa žalobca ako verejnoprávna inštitúcia nemôže riadiť Občianskym zákonníkom. Škodu Sociálnej poisťovni spôsobil zamestnanec žalovaného, pri jazde vysokozdvížným vozíkom, ktorý riadil v rozpore s M., čl. 14.2.3.1. Týmto konaním zamestnanec žalovaného spôsobil poškodenie zdravia poškodeného Y. X.. Škodca pán W. bol v pracovnoprávnom vzťahu k žalovanému, ktorý ho nedovoľuje brať na zodpovednosť. Z hľadiska pasívnej legitímácie žalovaného poukázal na ustanovenie § 420 ods. 2 OZ. Žalobca nemal dôvod preukazovať zavinenie žalovaného, ale zavinené protiprávne konanie jeho zamestnanca W.. Žalobca nepreukazuje samotného žalovaného podľa § 195 a nasl. Zákonníka práce, ale jeho zamestnanca. Žalovaného poistné krytie sa netýka nemocenských dávok, ale úrazových dávok. Žalobca zotrval na tom, že preukázal zavinené protiprávne konanie zamestnanca žalovaného.

4. Žalovaný doručil dňa 10.03.2021 súdu písomnú dupliku (na č.l. XX spisu) k replike žalobcu. Zotrval na svojich tvrdenia a uviedol, že zákon o sociálnom poistení v žiadnom svojom ustanovení nepredpokladá a neodkazuje na subsidiárne použitie Občianskeho zákonníka. Aplikáciu daného predpisu na vznik nároku žalobcu s poukazom na konanie zamestnanca žalovaného nie je možné akceptovať. K pracovnému úrazu nedošlo zavinením žalovaného.

5. Následne žalovaný doručil súdu písomné podanie zo dňa 13.09.2021 (na č.l. XX spisu), ktorým doplnil svoje vyjadrenia. Poukázal na to, že podľa §3 ods. 10 zákona o technickej normalizácii je dodržiavanie slovenskej technickej normy dobrovoľné. Z uvedeného dôvodu k žiadnemu porušeniu právnej povinnosti nedošlo, keďže normy M. sú nezáväzné. Tvrdil, že nie je možné daný prípad subsumovať pod ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 25.08.2021, 22.10.2021 a pojednávanie bolo odročené na deň 19.11.2021 za účelom vyhlásenia rozsudku. Žalobca aj žalovaný boli na pojednávania predvolaní a riadne sa ich zúčastnili.

7. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami strán a vykonal všetky stranami navrhnuté dôkazy a to dokazovanie doleuvedenými listinnými dôkazmi predloženými stranami a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

8. Z tlačiva vyplneného žalovaným - oznámenie poistnej udalosti Sociálnej poisťovni, a.s. zo dňa 31.01.2019 (na č.l. X spisu) súd zistil, že žalovaný oznámil Sociálnej poisťovni, a.s. podľa zákona o sociálnom poistení, právnej úpravy úrazového poistenia, že došlo k poistnej udalosti pracovnému úrazu u zodpovedného zamestnávateľa Plastic Omnium Auto Exterior, s.r.o., IČO: 35 792 108 dňa 25.01.2019 o 23:55 hod. na pracovisku Plastic Omnium Auto Exterior, pričom poškodeným bol ich zamestnanec Y. X. s pracovným zaradením zaskladňovač linky H.. Poistnú udalosť opísal tak, že zranený zamestnanec vychádzal so zoskladňovacím vozíkom z regálovej uličky na logistickú plochu Incomingu. V tom čase prichádzal na logistickú plochu ďalší vodič vysokozdvížného vozíka, ktorý vykladal materiál z kamiónu na vykládkovú plochu. Vodič vysokozdvížného vozíka si zraneného zamestnanca ne všimol a došlo k nárazu, pričom zranený utrpel zlomeninu stehennej kosti, poranenie achylovej päty a kolena.

9. V bode 15 predmetného tlačiva v ktorom je uvedená otázka : „ AK boli v príčinnej súvislosti so vznikom poistnej udalosti porušené právne predpisy alebo ostatné predpisy, či pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, uveďte kým a špecifikujte porušený predpis?“. Žalovaný na predmetnú otázku do tlačiva uviedol, že áno W. W., vodič vysokozdvížného vozíka, jazda s bremenom v rozpore s M.. Taktiež bolo v zápisnici uvedené, že úrad nevyšetrovala polícia a ani inšpekcia práce. Poškodený utrpel

podľa oznámenia zlomeninu stehennej kosti, poranenie achylovej päty a kolena. Spoluzodpovednosť poškodeného na škodu nebola zistená.

10. Žalobca predložil súdu taktiež hlásenie úrazu na účely nemocenského zo dňa 31.01.2019 (na č.l. XX spisu) podpísané poškodeným poistencom žalobcu Y. X.. V ktorom je jeho úraz opísaný nasledovne: " Zranený zamestnanec vychádzal so zaskladňovacím vozíkom z regálovej uličky na logistickú plochu Incomingu. V tom čase prichádzal na logistickú plochu ďalší vodič vysokozdvížneho vozíka, ktorý vykladal materiál z kamiónu na vykládkovú plochu. Vodič vysokozdvížneho vozíka si zraneného zamestnanca ne všimol a došlo k nárazu, pričom zranený utrpel zlomeninu stehennej kosti, poranenie achylovej päty a kolena." V tlačive je výslovne uvedené v bode 4, že úraz zavinila iná osoba a to W.

11. Napokon na preukázanie priebehu pracovného úrazu predložil žalobca súdu záznam o registrovanom pracovnom úraze zo dňa 08.02.2019 (na č.l. XX) v ktorom v bode 5 je uvedený totožný opis priebehu úrazu, zdrojom úrazu boli vnútroprúdové motorové dopravné prostriedky. V zázname je uvedené, že poškodený mal odbornú spôsobilosť na výkon práce pri ktorej utrpel úraz, bol oboznámený s predpismi za zaistenie BOZP, pričom úrazom neutrpel ťažkú ujmu na zdraví. V bode 8 záznamu je uvedená príčina úrazu ohrozenie inými osobami, nesprávne a nebezpečné konanie s poznámkou, že zamestnávateľ ani zamestnanec neporušili právne predpisy ani ostatné predpisy na zaistenie BOZP, pracovisko nebolo v nebezpečnom alebo nesprávnom stave.

12. Z potvrdenia o nemocenských dávkach, vyplatených Sociálnou poisťovňou za obdobie od 25.01.2019 do 22.01.2020 (na č.l. 10 spisu) súd zistil, že poškodenému Y. X. boli za obdobie od 04.02.2019 do 22.01.2020 žalobcom vyplatené nemocenské dávky celkovo vo výške 8498 Eur. Predmetná skutočnosť taktiež vyplýva z potvrdenia o výške vyplatených dávok zo dňa 02.03.2020 (na č.l. XX spisu).

13. Z vyjadrenia žalovaného k výzve zo dňa 15.06.2020 súd zistil, že žalovaný odpovedal žalobcovi na jeho výzvu tak, že nesúhlasil s jeho výzvou na úhradu, keďže do záznamu uviedol, že ich spoločnosť ako zamestnávateľ neporušila právne ani ostatné predpisy na zaistenie BOZP, pracovisko nebolo v nebezpečnom alebo nesprávnom stave, preto voči nemu ako zamestnávateľovi nemožno uplatniť zodpovednosť.

14. Podľa bodu 14.2.3.1 normy M. všeobecným pravidlom je, že vodič jazdí po komunikáciách po tej strane, ktorá zodpovedá pravidlám cestnej premávky krajiny, v ktorej vozík riadi. Musí mať dobrý výhľad na komunikáciu, po ktorej jazdí a venovať pozornosť ostatnej premávke, osobám a dodržiavať bezpečné vzdialenosti. Musí sa dodržiavať bezpečná vzdialenosť od akéhokoľvek vozidla idúceho vpredu. Ak pri jazde rozmery bremena bránia vodičovi vo výhľade, musí sa vozík riadiť s bremenom vzadu. Ak sa pri zatáčaní nachádzajú v blízkosti iné vozidlá alebo chodci, musí sa použiť výstražný signál.

15. Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 461/3003 Z.z. o Sociálnom poistení, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

16. Podľa § 238 ods. 2 zákona č. 461/3003 Z.z. o Sociálnom poistení, škoda podľa odseku 1 nie je dávka vyplatená poberateľovi dávky v dôsledku jeho zavineného protiprávneho konania.

17. Podľa § 238 ods. 3 zákona č. 461/3003 Z.z. o Sociálnom poistení, treťou osobou nie je platiteľ poistného na úrazové poistenie, ani zamestnanci tohto platiteľa, ak je úrazová dávka vyplácaná z úrazového poistenia tohto platiteľa.

18. Podľa § 238 ods. 5 zákona č. 461/3003 Z.z. o Sociálnom poistení, právo Sociálnej poisťovne voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania, sa premlčí uplynutím troch rokov odo dňa, keď Sociálna poisťovňa zistila, že dávky boli vyplatené v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, a keď sa dozvedela o tom, kto za vznik škody zodpovedá, najneskôr uplynutím desiatich rokov odo dňa vyplatenia dávok.

19. Podľa § 238 ods. 6 zákona č. 461/3003 Z.z. o Sociálnom poistení, právo na náhradu škody podľa odseku 1 uplatňuje Sociálna poisťovňa v súdnom konaní podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

22. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

23. Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, zamestnanec je povinný a) dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, zásady bezpečnej práce, zásady ochrany zdravia pri práci a zásady bezpečného správania na pracovisku a určené pracovné postupy, s ktorými bol riadne a preukázateľne oboznámený, c) vykonávať práce, obsluhovať a používať pracovné prostriedky, materiály, nebezpečné látky a ostatné prostriedky v súlade s 1.návodom na používanie, s ktorým bol riadne a preukázateľne oboznámený, 2. poznatkami, ktoré sú súčasťou vedomostí a zručností v rámci získanej odbornej spôsobilosti,

24. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, zamestnávateľ je povinný registrovať pracovný úraz, ktorým bola spôsobená pracovná neschopnosť zamestnanca trvajúca viac ako tri dni alebo smrť zamestnanca, ku ktorej došlo následkom pracovného úrazu (ďalej len „registrovaný pracovný úraz“), tak, že a) zistí príčinu a všetky okolnosti jeho vzniku, a to za účasti zamestnanca, ktorý utrpel registrovaný pracovný úraz, ak je to možné so zreteľom na jeho zdravotný stav, a za účasti príslušného zástupcu zamestnancov pre bezpečnosť; v prípade smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví (ďalej len „závažný pracovný úraz“), zamestnávateľ je povinný prizvať k zisťovaniu príčin aj autorizovaného bezpečnostného technika, b) spíše záznam o registrovanom pracovnom úraze najneskôr do štyroch dní po oznámení vzniku registrovaného pracovného úrazu, c) prijme a vykoná potrebné opatrenia, aby sa zabránilo opakovaniu podobného pracovného úrazu.

25. Podľa § 17 ods. 5 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, Zamestnávateľ je povinný po prijatí oznámenia bezodkladne oznámiť vznik a) registrovaného pracovného úrazu 1. zástupcom zamestnancov vrátane príslušného zástupcu zamestnancov pre bezpečnosť, 2. príslušnému útvaru Policajného zboru, ak zistené skutočnosti nasvedčujú, že v súvislosti s pracovným úrazom bol spáchaný trestný čin, 3. príslušnému inšpektorátu práce alebo príslušnému orgánu dozoru, ak ide o závažný pracovný úraz, b) závažnej priemyselnej havárie príslušnému inšpektorátu práce alebo príslušnému orgánu dozoru.

26. Podľa § 17 ods. 7 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, Zamestnávateľ je povinný a) záznam o registrovanom pracovnom úraze do ôsmich dní odo dňa, keď sa o tomto pracovnom úraze dozvedel, 1. zaslať príslušnému inšpektorátu práce alebo príslušnému orgánu dozoru, 2. doručiť zamestnancovi, ktorý utrpel registrovaný pracovný úraz, alebo pozostalým, ak zamestnanec zomrel v dôsledku pracovného úrazu, b) zaslať príslušnému inšpektorátu práce alebo príslušnému orgánu dozoru správu o vyšetrení príčin a okolností vzniku závažného pracovného úrazu a o prijatých a vykonaných opatreniach na zabránenie opakovaniu podobného pracovného úrazu do 30 dní odo dňa, keď sa o jeho vzniku dozvedel.

27. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobou bola uplatnená náhrada dávok poskytnutých z nemocenského poistenia v sume 8498 € vyplatené žalobcom poškodenému Y. X. za obdobie od 04.02.2019 do 22.01.2020 v dôsledku pracovného úrazu poisteného (zamestnanca). Zákonným predpokladom vzniku nároku Sociálnej poisťovne, a.s. uplatneného podľa § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je, že poisťovňa uhradila svojmu poistencovi dávky nemocenského poistenia

alebo dôchodkového zabezpečenia, ktoré boli poskytnuté a vyplatené ako následok zavineného protiprávneho konania tretej osoby proti poistencovi. Ide o špecifické právo priznané Sociálnej poisťovni ustanovením § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení požadovať náhradu poskytnutých dávok a náhradu škody od tretích osôb v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania voči poberateľovi dávky. Ak bola poistencovi poskytnutá niektorá z uvedených dávok, ale vznik jeho nároku na dávku nebol zapríčinený zavineným protiprávnym konaním tretej osoby, nemá Sociálna poisťovňa v zmysle citovaných ustanovení regresné právo na náhradu dávky (škody). To znamená, že tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky alebo nahradiť škodu Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. V rozsahu, v akom sa na vzniku nároku poistenca na poskytnutie dávky podieľali iné okolnosti (prípadne v akom rozsahu bol spôsobený spolu zavinením poistenca), tretia osoba nezodpovedá. Z uvedeného vyplýva, že aj pri nároku Sociálnej poisťovne na náhradu poskytnutých dávok od tretích osôb podľa citovaných ustanovení, treba skúmať mieru zavinenia poberateľa dávok.

28. Protiprávnosť úkonu spočíva v porušení právnej povinnosti, t.j. úkon je v rozpore s objektívnym právom. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené a to nielen právnym predpisom, ale povinnosť jej môže vyplývať aj z iných noriem (napríklad technické normy, interné smernice, bezpečnostné predpisy). Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu, vzniku škody, ako aj príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom ako následkom týchto príčin spočíva na poškodenom (v tomto prípade žalobcovi, ktorý si nárokuje škodu z vyplatených dávok), keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. Mimo porušenia právnymi predpismi, či inými normami ustanovených povinností zákon ukladá aj všeobecnú prevenčnú povinnosť počínať si tak, aby svojím konaním nespôsobil škodu na zdraví (§ 415 OZ).

29. Medzi stranami bolo nesporné, že dňa 25.01.2019 došlo na pracovisku žalovaného ako zamestnávateľa k pracovnému úrazu pri ktorom došlo k ujme na zdraví jeho zamestnanca Y. X. pri výkone jeho práce, pričom táto ujma bola spôsobená pri výkone práce iným zamestnancom žalovaného W. W.. Žalovaný ako zamestnávateľ bol podľa § 17 ods. 4 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci povinný zistiť príčinu a všetky okolnosti vzniku pracovného úrazu Y. X., a to za účasti zamestnanca, ktorý utrpel registrovaný pracovný úraz a najneskôr do štyroch dní spísať záznam o registrovanom pracovnom úraze. Žalovaný pri šetrení okolností pracovného úrazu zistil (bod 5 záznamu o registrovanom pracovnom úraze) , že zranený zamestnanec žalovaného Y. X. vychádzal so zoskladňovacím vozíkom z regálovej uličky na logistickú plochu a v tom čase prichádzal na logistickú plochu iný zamestnanec žalovaného - ďalší vodič vysokozdvížneho vozíka W. W., ktorý vykladal materiál z kamiónu na výkladovú plochu. Tento zamestnanec žalovaného W. W. si zraneného Y. X. ne všimol a došlo k nárazu, pričom zranený utrpel zlomeninu stehennej kosti, poranenie achylovej päty a kolena. Súčasne zisťoval príčiny úrazu, kde v bode 8 záznamu o registrovanom pracovnom úraze ako príčinu uviedol ohrozenie inými osobami, nesprávne a nebezpečné konanie. Ďalej konštatoval, že sám zamestnávateľ a ani poškodený zamestnanec neporušili právne predpisy. Následne žalovaný do oznámenia poistnej udalosti a poškodený do hlásenia úrazu na účely nemocenského zhodne označili aj konkrétnu osobu, ktorá spôsobila poškodenému ohrozenie zdravia a ktorá podľa zistenia žalovaného nesprávne a nebezpečne konala a to W. W., vodiča vysokozdvížneho vozíka (bod 15 oznámenia o poistnej udalosti, bod 4 hlásenia úrazu). Žalovaný v bode 15 oznámenia o poistnej udalosti uviedol aj konkrétne porušenie predpisov škodcom W. W. a to jazda s bremenom v rozpore s M., čl. 14, 2.3.1. Predmetnú technickú normu súdu predložili obe strany sporu, pričom podľa dotknutého ustanovenia je vodič predovšetkým povinný dodržiavať všetky pravidlá premávky, bezpečnú vzdialenosť od akéhokoľvek vozidla idúceho vpredu a ak sa nachádzajú v blízkosti iné vozidlá, musí použiť výstražný signál.

30. Horeuvedený priebeh pracovného úrazu ako aj zavinenie zamestnanca žalovaného W. W. boli medzi stranami sporu nesporné a žalovaný (až po prvom pojednávaní vo veci) namietol iba skutočnosť, že technické normy nie sú záväzné, pričom iné skutkové okolnosti nenamietal. Súd preto uvádza, že žalovaný sám ako zamestnávateľ pri vyšetrovaní pracovného úrazu dospel k záveru, že k pracovnému úrazu došlo tak, že škodca si poškodeného ne všimol a došlo k nárazu, pričom jeho konanie špecifikoval ako ohrozenie inými osobami, nesprávne a nebezpečné konanie. Ako už súd uviedol v bode 27 tohto

rozsudku protiprávnosť konania môže spočívať aj v porušení iných noriem (napríklad technické normy, interné smernice, bezpečnostné predpisy), pričom sám žalovaný pri šetrení konštatoval porušenie technickej normy a teda je zrejmé, že túto považoval pri jeho prevádzke pri zabezpečovaní bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci za relevantnú a aplikoval ju.

31. Zavinenie (vo forme nedbanlivosti) sa pričítava subjektu, ktorý svojím protiprávnym úkonom spôsobil škodu inému. Ide o vyvrátiteľnú domnienku, ktorá sa považuje za existujúcu až do tej doby, kedy sa nepreukáže opak. To znamená, že poškodený musí preukázať, že došlo k porušeniu právnej povinnosti a že škoda a jej výška sú v príčinnej súvislosti s týmto porušením. Naproti tomu dôkazné bremeno smerujúce k vyvráteniu domnienky zavinenia znáša škodca. Žalovaný nepredložil súdu žiadne dôkazy, ktorými by preukazoval, že jeho zamestnanec, ktorý spôsobil inému ujmu na zdraví pri výkone práce pre žalovaného škodu nezavinil, pričom ani takúto skutočnosť netvrdil. Taktiež je potrebné poznamenať, že nie je podstatné, či sa protiprávnym konaním zároveň naplnila skutková podstata trestného činu, keďže neplatí automaticky, že každá činnosť, ktorá je zároveň trestným činom, musí byť excesom / L./ . A teda skutočnosť, že vo veci nebolo vedené trestné konanie (ani šetrenie Inšpekciou práce) nie je pre posúdenie zavineného protiprávneho konania zamestnanca žalovaného podstatné a súd vychádzal z výsledkov šetrenia príčin pracovného úrazu priamo zamestnávateľom škodcu, ktorý má nesporne na dané účely vyškolených bezpečnostných zamestnancov a bol zo zákona povinný zistiť príčiny pracovného úrazu.

32. Súd má za to, že žalobca preukázal, že ujma na zdraví v dôsledku ktorej bol poistenec žalobcu Y. X. práceneschopný a v dôsledku jeho práceneschopnosti mu vyplatil žalovanú sumu nemocenských dávok bola zapríčinená iným zamestnancom žalovaného W. W. pri výkone jeho práce ako vodiča vysokozdvížneho vozíka a to jeho nesprávnym a nebezpečným konaním v dôsledku porušenia technickej normy konštatovanej jeho zamestnávateľom a tým aj ustanovenia § 12 ods. 2 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, ktoré zamestnancovi ukladalo povinnosť dodržiavať aj ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a teda zavineným protiprávnym konaním tretej osoby. Súd mal taktiež nesporné a z predložených listinných dôkazov za preukázané, že poškodený nenesie žiadnu spoluvinu na poškodení svojho zdravia predmetným pracovným úrazom a ujma na zdraví bola spôsobená výlučne zavinením zamestnanca žalovaného W. W..

33. Žalovaný sa bránil iba tým, že k úrazu jeho zamestnanca nedošlo v dôsledku jeho protiprávneho konania ako zamestnávateľa alebo stavu na strane zamestnávateľa a namietal nemožnosť aplikácie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka na daný spor, keďže ide o uplatnenie verejnoprávneho nároku zo strany verejnoprávnej inštitúcie. Ako vyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, tento netvrdil, že by škodu spôsobil priamo žalovaný ako zamestnávateľ svojím protiprávnym konaním, ale tvrdil, že škodcom bol jeho zamestnanec W. W., ktorý škodu spôsobil zavineným protiprávnym konaním a preto škodu požadoval od zamestnávateľa škodcu podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

34. Zodpovednosť za škodu vzniká nielen z protiprávneho konania priamo zaviazaného subjektu, ale aj v prípade, ak škoda bola spôsobená činnosťou osôb, ktoré zodpovedné subjekty (právnické osoby) na túto činnosť použili. To, či škoda bola spôsobená pri činnosti právnickej, príp. fyzickej osoby, závisí vždy od okolností konkrétneho prípadu. Zásadne je potrebné vychádzať z toho, že do rámca činnosti právnickej osoby ako zamestnávateľa patrí činnosť jeho zamestnanca, ktorá je výkonom jeho zamestnania, plnením pracovných povinností a úloh vyplývajúcich z pracovného pomeru. Zamestnanec, ktorý pri výkone svojho zamestnania spôsobil porušením povinností z pracovného pomeru škodu inej fyzickej osobe zodpovedá len svojmu zamestnávateľovi (R 45/1960). Poškodený si môže uplatniť nárok na náhradu škody len proti zamestnávateľovi škodcu a nie proti priamemu pôvodcovi škody, ktorý zodpovedá iba nepriamo a to v rámci pracovnoprávneho vzťahu medzi ním a zamestnávateľom. Občianskoprávna úprava vychádza z prezumcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá. Tento predpoklad sa však vzťahuje na zavinenie nedbanlivostné.

35. Najvyššie súdne authority už v niekoľkých rozhodnutiach vyslovili právne závery, v ktorých aplikovali § 238 ods. 1 zákona o Sociálnom poistení na základe ktorého si žalobca uplatňuje náhradu škody aj v tomto súdnom konaní. Súdna prax vychádza predovšetkým z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 19/2008, ako aj obdobných rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 91/2003 zo dňa 27.11.2003, 4 Cdo 21/2004 zo dňa 26.05.2004, 8 Cdo 149/2018 zo dňa 20.03.2019.

Súdna prax ustálila, že pre priznanie regresných nárokov Sociálnej poisťovne (t.j. náhrady dávok resp. náhrady škody) vyplývajúcej z osobitného občianskoprávneho vzťahu upraveného vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami je vždy rozhodujúci prvok zavinenia tretej osoby (vid' taktiež v nich použité slovné spojenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania), a to bez zreteľa na to, či v prípade tejto tretej osoby prichádzala v inom (napr. pracovnoprávnom) právnom vzťahu do úvahy jej objektívna zodpovednosť (napr. zodpovednosť zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom). Zavinenie, ako subjektívna kategória, je v prípade tohto občianskoprávneho zodpovednostného vzťahu neopomenuteľným predpokladom vzniku zodpovednosti. Keďže osobitné predpisy (zákon č. 274/1994 Z.z. o Sociálnej poisťovni a zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení) otázku zavinenia (spoluzavinenia) v tomto zodpovednostnom vzťahu neupravujú, treba vychádzať zo všeobecnej úpravy (§ 420 a § 441 Občianskeho zákonníka).

36. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. X MCdo XX/XXXX konštatoval, že pokiaľ odvolací súd vylúčil možnosť aplikácie všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu (konkrétne § 420, § 441 OZ), spočívalo jeho rozhodnutie v nesprávnom právnom posúdení veci.

37. V rámci právnej istoty súd uvádza, že obdobný spor, kde jeden zamestnanec spôsobil inému zamestnancovi u toho istého zamestnávateľa ujmu na zdraví v súvislosti s nárokom Sociálnej poisťovne podľa § 238 ods. 1 zákona o sociálnom poistení riešil taktiež Krajský súd Košice v rozsudku č.k. X Cob XX/XXXX. zo dňa 27.06.2019, IČS: XXXXXXXXXX, kde rovnako konštatoval, že poškodenému škodu spôsobil zamestnanec a preto je treťou osobou zamestnávateľ, ktorý nesie zodpovednosť podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka objektívnu zodpovednosť za škodu, ktorá bola spôsobená pri jeho činnosti tými, ktorých na túto činnosť použil.

38. Vzhľadom na horeuvedené, súd vyhodnotil obranu žalovaného ako nedôvodnú, pričom sa riadil právnym názorom najvyšších súdnych autorít a na daný prípad subsidiárne aplikoval § 420 ods. 2 a § 441 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, berúc do úvahy priebeh vzniku ujmy na zdraví medzi zamestnancami žalovaného, osoba škodcu W. W. priamo nezodpovedá za škodu, keďže za škodu podľa § 420 ods. 2 OZ za ním spôsobenú škodu zodpovedá jeho zamestnávateľ. Zodpovednosť zamestnávateľa za cudzie konanie spája ustanovenie § 420 ods. 2 OZ so splnením týchto predpokladov: a/ škoda bola protiprávne spôsobená tými, ktorých zamestnávateľ pri svojej činnosti použil, b) ku škode došlo pri činnosti (plnení úloh) zamestnávateľa, a naplnenie týchto predpokladov nebolo v konaní sporné. Žiadna zo strán v konaní nerozporovala, že v čase kedy došlo ku škodovej udalosti, boli obaja menovaní (škodca, poškodený) zamestnancami žalovaného, pričom v danom čase plnili svoje pracovné povinnosti. Z uvedeného dôvodu zodpovedá za akúkoľvek škodu spôsobenú zamestnancom jeho zamestnávateľ, pričom tejto zodpovednosti sa nemôže zbaviť.

39. Vychádzajúc z nesporných zistení, že škodca ako aj poškodený boli v pracovnom pomere so žalovaným, že k poškodeniu zdravia došlo počas výkonu práce nedbanlivostným konaním zamestnanca žalovaného inému zamestnancovi, keď nesprávnou jazdou vysokozdvížným vozíkom v rozpore s technickými predpismi ako aj všeobecnou prevenčnou povinnosťou si nevšimol poškodeného, pričom došlo k nárazu, pri ktorom poškodený utrpel zlomeninu stehennej kosti, poranenie achylovej päty a kolena a teda má súd za to, že žalovaný sa ako zamestnávateľ škodcu a súčasne poškodeného zamestnanca nezbavil svojej objektívnej zodpovednosti. Vzhľadom na to, že nebolo zistené (bolo nesporné) ani čiastočné spoluzavinenie samotného poškodeného, žalovaný podľa § 420 ods. 2 OZ nesie zodpovednosť za vznik pracovného úrazu v plnom rozsahu.

40. Obdobie (04.02.2019 až 22.01.2020) a ani výšku (8498 Eur) poskytnutého plnenia poistenému vo forme nemocenských dávok žalovaný nerozporoval, pričom súd mal tieto skutočnosti žalobcom aj riadne preukázané listinnými dôkazmi. Vyplatením týchto dávok vznikla žalobcovi škoda a preto žalovanému ako organizácii, ktorej zamestnanec škodu v rámci plnenia pracovných úloh spôsobil vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 8498 Eur s poukazom na § 238 od. 1 zákona o sociálnom poistení a § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka tak, ako na to bol vyzvaný listom žalobcu zo dňa 01.06.2000 (na č.l. 13 spisu). Na základe uvedených skutočností, súd dôvodne podanej žalobe vyhovel.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. V danom prípade bol žalobca v spore v celom rozsahu úspešný a preto by mal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobca si v konaní trovy jednak neuplatnil a ani mu zo spisu žiadne nevyplývajú. Súd sa preto riadil zásadou hospodárnosti konania a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu trovy konania nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).